

Transport 21747,53	
Bidrag til et Monument for	
Frk. Zahle	50,00
Bidrag til Mindesmærke for	
Pastor Malling	25,00
Forskelligt	19,85
Overskud	614,63
	22455,01

26. April.

Anna Olsen.

Regnskabet med Bilag er gennemset og fundet rigtigt og indstilles til Godkendelse.

Elise Hansen. Marie Illum.

København d. 21. Maj 1915.

Værgeraads-institutionen.

—o—

Et uægte født Barns Lod er ofte noget af det sørgeligste her paa Jorden, saaledes som vort Samfunds Løve endnu arter sig.

Født af en letsindig, uvidende og uopdragen Moder, uden Fader til at skærme og beskytte sig imod denne Moders Luner og Vilkaarligheder, udsættes det — oftere end de fleste fatter — for Mishandling paa Sjæl og Legeme, som sætter dybe Spor i en saadan Stakkels senere Liv. Man skulde synes, at dette maatte være indlysende for ethvert tænksomt Menneske, men hvor er det da muligt, at slige Tilfælde som dette i Odense kan finde Sted, hvorfor bliver et saadant Barn ubarmhjertigt overladt til en saadan Moders Luner og Mishandlinger? Hvorfor beskytter vor Lov det ikke imod Moderen? F. Ex. ved at give ethvert uægte Barn en Værge? Dette er Tilfældet i andre Lande, saaledes i Tyskland, der findes en vidt forgrenet Organisation af Værger for de uægte fødte Børn, med den saakaldte »Berufsvormund« (Kalds-Værge) i Spidsen.

Man vil indvende, at det er vort Værgeraads Bestilling at tage sig af disse Børn. Men Værgeraads-Institutionen kan kun tage sig af de aller groveste, de aller mest iøjnefaldende Tilfælde. Alle dem derimod, hvor Barnet saa at sige »snigmyrdes« paa Sjæl og Legeme, viser Værgeraadet fra

sig. »Det kan de ikke tage sig af!« — »Er Barnet luset?« »Drikker Moderen?« eller »Lever hun usædeligt?« (Dermed menes grovt usædeligt.) Benægtes disse Spørgsmaal, da bliver man afvist med sin Klage. Og dog skulde man synes, at f. Ex. et Tilfælde som det følgende skulde kunne give Anledning til en Indblanding fra Samfundets Side.

En uvidende, tankeløs og forpjusket »Moder« rejser bort fra sit uægte Barn og overlader dette i to Maaneder til en 19-aarig Tjenestepige, om hvem hun ved, at hun allerede 2 Gange har været i Politiets Hænder, altsaa en for døgtig og anløben Person. Moderen efterlader en ganske utilstrækkelig Adresse, efter hvilken man i længere Tid ikke er istand til at finde hende. Moderen er umyndiggjort, og besidder som saadan en kvindelig Værge, der nu paa Barnets Vegne henvender sig til Værgeraadet for ved dette Hjælp at faa sig Barnet udleveret under Moderens Fravær. Dette nægtes. »Man kan ikke tage sig af den Sag.« Følgen er, at Barnet, en lille Pige paa syv Aar, har været udsat for Underernæring, Trusler om Prygl, dersom hun meddelte, hvad hun saa, har været slæbt omkring paa Nattesjov, har været Vidne til usigelige Ting o. s. v., o. s. v., indtil det Hele endte med, at Pigen »stak af« med de Penge, hun skulde betale Husleje med, og som var sendt til hende af den tankeløse Moder, som endelig lod høre fra sig. Alt dette uden at Moderens Værge saa sig istand til at beskytte Barnet imod disse to samvittighedsløse Kvinder.

Og slige Tilfælde kan der nævnes flere af. F. Ex.:

En Moder (Tjenestepige) sætter sit uægte Barn i Pleje hos retskafne, fattige, men hæderlige Folk. Disse kommer til at holde af den lille Pige, — der er køn og yndefuld, — som var det deres eget Barn. En skønne Dag lægger Moderen Billet ind paa en Adoptions-annonce, og hos de intet anende Plejeforældre melder sig et sydlandsk udseende Ægtepar, øjensynligt Artister, der finder Behag i Barnet og bortfører det til en uvis Skæbne, imedens de kærlige, opofrende Plejeforældre sidder tilbage med Sorgen og Savnet. —

Nej, ethvert uægte født Barn, uden Fader, maa have en Værge til at beskytte sig imod Moderens Vilkaarligheder, saaledes maa den Paragraf lyde, der tager sig af disse Samfundets Stedbørn!

Dem, der maatte interessere sig for dette Værgespørgsmaal, vil jeg henvise til et lille Skrift, udgivet af Foreningen til Børns Frelse i Berlin, forfattet af Dr. jur. Carl Israël, under Titlen: »Pastor Pfeigers Berufsvormundschaft«. Det faas ved Henvendelse til »Kanzlei des Kinders-Rettungs-Verein«, Charité-Strasse 2. Berlin N. W. 6.

T. K.

Saavidt vi kan faa ud af ovenstaaende Udtalelser synes Forf. at mene, at et uægte Barns Fader altid vilde »skærme og beskytte« Barnet mod »Moderens Vilkaarligheder«, blot han fik Lov til det.

Vi tilstaar, at vi langt fra nærer samme Tillid til de saakaldte »Barnefædre«, som jo dog i langt højere Grad end det store Flertal af de ugifte Mødre har demonstreret en gennemgribende Mangel paa Ansvarsfølelse overfor de Børn, de har sat i Verden. —

Spørgsmaalet vilde — efter vor Mening — være inderlig slet løst, hvis Samfundet nøjedes med at anskaffe den Sovepude for sin Samvittighed, som en Værge-Foranstaltning, som den foreslaaede vilde være. —

Det, der skal til, er efter vor Mening en skærpet, sagkyndig og vellønnet Kontrol fra Samfundets Side, — en stærk Uvidelse af Retten til at gribe effektivt ind, hvor den sagkyndige Kontrol har Anelse om utilbørlige Forhold, — en systematisk af Samfundet uddannet, ansat, lønnet og kontrolleret Kontrol, der har Pligt og Ret til at slaa ned paa alle Forhold, der tiltrækker dens Opmærksomhed og vækker dens Mistanke, enten disse saa gælder Børn, fødte i eller udenfor Ægteskab, —

En Værge for ethvert uægte født Barn vilde virke som en paatrængende Indblanding, en uforudnøden Krænkelse mod det store Antal af ugifte Mødre, der i Masser af Tilfælde er langt bedre skikkede til at opdrage og med langt større Omhu »værger« deres Barn, end